

1. Můj přítel snídá sedm kremrolí, a když je spořádá, dá si repete, cukrlátko,
on totiž říká: „Dobré lidi zuby nebolí,“ a je to paráda, chodit po světě, a
mít, mít v ústech sladko.

R: Sláva, cukr a káva a půl litru Becherovky,
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,
všechny cukrářky z celé republiky
na něho dělají sladounké cukrbliky
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu
tuhletu cukrářskou bossanovu.

2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek, říká, že nad ni není, že je famózní,
glukózní, monstrozní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek, a já mám podezření, že se
zakulatí jako míč a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč, a já zůstanu
sám, úplně sám.

R:

3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí, postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: glycidy jsou pro lidi, je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje, někdo
se zkáruje, někdo se zfetuje a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

R: